

การพัฒนาแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ:

มุมมองคณาจารย์ต่อความเป็นไปได้และความท้าทาย

เจณัสมา ศรีหิรัญ^{1*} รสสุคนธ์ สงคง² สรณศิริ รวีโรจนวรกุล³ พอพิมพ์ ตันตติอิมงคล⁴ สุปรียา สืบสุนทร⁵

Developing an Integrated Hotel Management Model: Faculty Perspectives on Feasibility and Challenges

Jenasama Srihirun^{1*} Rotsukhon Songkhong² Sornsiri Rawirojworakul³

Porpim Tantiatimongkol⁴ Supreeya Suebsuntorn⁵

Received 09/08/2025 Revised 27/10/2025 Accepted 03/11/2025

<https://doi.org/10.60101/jla.2025.6.2.8755>

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาและประเมินมุมมองของคณาจารย์ต่อการบูรณาการสมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies), การเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE) และ การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ผ่านการสำรวจคณาจารย์ 384 คน และการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ความสอดคล้องของแนวคิดทั้งสามมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยสามารถอธิบายความสำเร็จของรูปแบบได้ถึง 81.4% ($R^2 = 0.814$) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ได้รับการประเมินว่ามีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในระดับ "สูงมาก" ในทุกมิติ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการที่เน้นการออกแบบหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการและการมีพี่เลี้ยงดูแล (ค่าเฉลี่ย 4.55) ในส่วนของผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญที่สุด คือการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของนักศึกษา โดยเฉพาะด้านคุณธรรมจริยธรรมและทักษะภาษา ในขณะที่ความท้าทายอันดับหนึ่ง คือ การสร้างและรักษาความร่วมมือที่ยั่งยืนกับสถานประกอบการ (29.20%) ตามมาด้วยการพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรม (23.30%) จากผลการวิจัยได้นำไปสู่การสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่คือ "โมเดลสมรรถนะบัณฑิตโรงแรมยุคใหม่เชิงพลวัต" (The Dynamic Synergy Model for Modern Hotelier Competencies) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดที่ชี้ว่า "ความเชื่อมั่นในปรัชญา" การทำงานร่วมกันของ OBE, CWIE และ HTCOMP เป็นแกนขับเคลื่อน ที่ส่งผลโดยตรงต่อการยอมรับและความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ ความเชื่อนี้จะขับเคลื่อน เสาหลักปฏิบัติการ 2 ด้านที่สำคัญที่สุด คือ การสร้างพันธมิตรเชิงลึกกับภาคอุตสาหกรรม (Deep Industry Partnership) และการออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนอง (Responsive Curriculum) เพื่อสร้าง บัณฑิตที่พร้อมทำงาน (Work-Ready Graduate) ซึ่งความสำเร็จของบัณฑิตจะย้อนกลับมาเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น เกิดเป็นวงจรการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่ง

คำสำคัญ: การจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ สมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม การเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้

^{1, 3, 4, 5} สาขาการจัดการการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Hotel Management Department, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

² สาขาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Department of Western Languages, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

E-mail: ¹jenasama_s@rmutt.ac.th ²rotsukhon@rmutt.ac.th ³sornsiri_r@rmutt.ac.th ⁴porpim_p@rmutt.ac.th

⁵supreeya_s@rmutt.ac.th

* Corresponding author e-mail: jenasama_s@rmutt.ac.th

Abstract

This research aimed to develop an educational management model and evaluate faculty members' perspectives on the integration of Hotel Competencies, Cooperative and Work-Integrated Education (CWIE), and Outcome-Based Education (OBE). A mixed-methods research design was employed, combining a survey of 384 faculty members with qualitative content analysis. Quantitative results revealed that the alignment of the three concepts had a statistically significant positive effect on the feasibility of the proposed educational management model ($p < 0.001$), accounting for 81.4% of its overall effectiveness ($R^2 = 0.814$). The developed model demonstrated a "very high" level of implementation feasibility across all dimensions: input, process, output, and outcome. Notably, the process dimension, particularly the co-design of curricula with industry partners and mentorship mechanisms, received a particularly high mean score (4.55). Qualitative findings indicated that the most critical success factor was the development of students' skills and competencies, especially in ethics, morals, and language proficiency. The main challenge was establishing and sustaining long-term partnerships with industry stakeholders (29.20%), followed by designing curricula that adequately responds to industry demands (23.30%). The study culminated in the synthesis of a new conceptual framework: "The Dynamic Synergy Model for Modern Hotelier Competencies." This model posits that a foundational belief in the philosophy underpinning the synergistic integration of OBE, CWIE, and Hotel Competencies serves as the primary driver influencing acceptance and feasibility of the integrated hotel education model. This belief fuels two key operational pillars—Deep Industry Partnership and Responsive Curriculum—aimed at producing Work-Ready Graduates. The success of these graduates subsequently reinforces the underlying belief, creating a continuous cycle of dynamic educational development.

Keywords: integrated hotel management education, hotel competencies, CWIE, OBE

บทนำ

อุตสาหกรรมบริการโรงแรมและบริการทั่วโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค และความผันผวนทางเศรษฐกิจ (กรมประชาสัมพันธ์, 2566) สถานการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลโดยตรงต่อความต้องการบุคลากรที่มีสมรรถนะวิชาชีพที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่ทักษะด้านเทคนิคในการปฏิบัติงาน (เช่น การบริการอาหารและเครื่องดื่ม การบริการส่วนหน้า การประกอบอาหารและการครัว หรือ งานแม่บ้าน) แต่ยังรวมถึงทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อาทิ การคิดเชิงวิพากษ์ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และความสามารถในการปรับตัว เพื่อให้บัณฑิตสามารถทำงานได้อย่างพร้อมใช้งานและเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ, 2568; กรมการท่องเที่ยว, 2567; World Bank Group, 2015; Mulder, 2014) สิ่งนี้ได้จุดประกายให้เกิดความท้าทายครั้งสำคัญสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในการปรับบทบาทจากผู้ให้ความรู้เชิงทฤษฎี สู่การเป็นผู้บ่มเพาะบัณฑิตที่มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จากความท้าทายนี้ การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างแท้จริง แนวคิดการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work-Integrated Education: CWIE) ที่เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning) (Khampirat, 2016; Kolb, 1984) และการจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome-Based Education: OBE) (Spady, 1994; Shaheen, 2020) จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงภาควิชาการเข้ากับการปฏิบัติงานจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่เน้นทักษะปฏิบัติอย่างธุรกิจการโรงแรม CWIE ช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ เสริมสร้างทักษะจากการลงมือปฏิบัติ ขณะที่ OBE มุ่งเน้นการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและวัดผลได้ เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตมีคุณสมบัติตามที่อุตสาหกรรมคาดหวัง การออกแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์ทำงานจริงภายใต้ปรัชญา "ราชมนถลักษณ์ปฏิบัติ (RMUTT Hands-On)" ซึ่งเน้นการลงมือทำควบคู่กับการประยุกต์ใช้ทฤษฎี และการนำทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมมาใช้ (Bandura, 1986) ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและแบบอย่างจากพี่เลี้ยง ถือเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นให้แก่บัณฑิต การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนะของคณาจารย์มหาวิทยาลัยกลุ่มการโรงแรม

ในสถาบันอุดมศึกษาไทยเกี่ยวกับสภาพการณ์ปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ด้านการโรงแรม และประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการการทำงานที่พัฒนาขึ้นไปใช้งาน รวมถึงความเหมาะสม (Appropriateness) และความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้ (Feasibility) โดยพิจารณาจากปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น การใช้ CWIE/OBE เป็นแกนหลัก การอ้างอิงสมรรถนะวิชาชีพตามมาตรฐานสากล (ข้อตกลงร่วมว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรด้านการท่องเที่ยวอาเซียน: ASEAN MRA, มาตรฐานฝีมือแรงงาน, สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ) ความพร้อมของคณาจารย์และทรัพยากร การวิเคราะห์จะครอบคลุมด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ การร่วมออกแบบหลักสูตร (Co-design) การจัดการเรียนรู้ในสถานประกอบการโดยมีพี่เลี้ยง (Mentor) กำกับดูแล การนิเทศและประเมินผลร่วมกัน (Joint Supervision & Assessment) และระบบสนับสนุนที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดผลผลิต (Output) เป็นบัณฑิตที่มีผลลัพธ์การเรียนรู้และสมรรถนะที่ครบถ้วน พร้อมความสามารถในการปรับตัวและแข่งขันในตลาดแรงงาน และนำไปสู่ผลลัพธ์ (Outcome) ระยะยาว เช่น บัณฑิตพร้อมทำงาน การสร้างความร่วมมือที่ยั่งยืน ชื่อเสียงของสถาบัน และการพัฒนาศักยภาพคณาจารย์ งานวิจัยนี้หวังจะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญและความท้าทายสำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาดังกล่าวในบริบทการศึกษาด้านการโรงแรมยุคใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินสภาพการจัดการเรียนการสอนด้านการโรงแรมในปัจจุบัน จากมุมมองคณาจารย์
2. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ จาก สมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies), การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน(CWIE) และ ผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE) ในมุมมองของคณาจารย์
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของความสอดคล้องระหว่าง ผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE), การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE) และสมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies) ที่มีต่อความเป็นไปได้ในการใช้รูปแบบการจัดการศึกษา
4. เพื่อหาปัจจัยสนับสนุนในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ จากมุมมองคณาจารย์
5. เพื่อสำรวจความท้าทายในการนำรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ มาใช้ในบริบทการศึกษาคณะการโรงแรมยุคใหม่
6. เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้สู่การสร้างโมเดลการศึกษาสำหรับการโรงแรมยุคใหม่

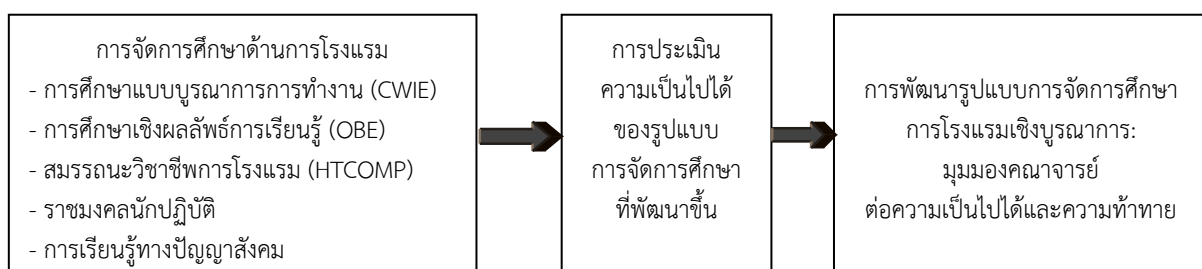
สมมุติฐานการวิจัย

- H1: ระดับความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อความสอดคล้องของผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE) กับรูปแบบการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน(CWIE) และสมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ ที่พัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาแบบบูรณาการการทำงาน (Cooperative and Work-Integrated Education: CWIE) CWIE เป็นแนวคิดของ World Association for Cooperative Education (WACE) ที่รองรับการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เช่น สหกิจศึกษา การฝึกงาน การแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ และการบริการชุมชน โดยมีเป้าหมายพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับตลาดแรงงาน (World Association for Cooperative Education, 2021) สอดคล้องกับประกาศของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2565) ที่กำหนด CWIE เป็นกลไกปฏิรูปอุดมศึกษาไทย โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการ รูปแบบหลักแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ แบบแยก แบบแซนด์วิช และแบบผสม กระบวนการจัด CWIE มี 5 ขั้นตอน คือ การให้ข้อมูล การเตรียมความพร้อม การปฏิบัติงาน การติดตาม และการประเมินผล (Walailak University Cooperative Education and Career Development Center, 2023)

การศึกษาเชิงผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome-Based Education: OBE) OBE เป็นทฤษฎีที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและวัดได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงสมรรถนะหลายรูปแบบ (Spady, 1994; Rahman et al., 2023) ทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อนุกรมวิธานบลูม (Bloom's Taxonomy) การสร้างความรู้ (Constructivism) และการออกแบบหลักสูตรแบบย้อนกลับ (Backward Design) ผลลัพธ์การเรียนรู้แบ่งเป็นระดับหลักสูตร (PLOs) รายวิชา (CLOs) และคุณลักษณะบัณฑิต (GAs) โดยเน้นการประเมินแบบแท้จริงและการปรับปรุงต่อเนื่อง (Bloom et al., 1956; Anderson & Krathwohl, 2001)

กรอบมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies-Based) ประเทศไทยกำหนดมาตรฐานสมรรถนะโรงแรมสอดคล้องกับ ASEAN Competency Standards ครอบคลุม 4 สายงานหลัก ได้แก่ บริการอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนหน้า การครัว และแม่บ้าน โดยมีทั้งมาตรฐานระดับอาเซียน ระดับชาติ และมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานและการพัฒนาศักยภาพบุคลากร (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ, 2568; กรมการท่องเที่ยว, 2567; World Bank Group, 2015; Mulder, 2014) กรอบนี้ใช้แนวคิด Competency-Based Education and Training (CBET) ที่มุ่งให้ผู้เรียน “ทำงานได้จริง”

"RMUTT Hands-On: ราชมงคลนักปฏิบัติ" มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีพัฒนาปรัชญา “ราชมงคลนักปฏิบัติ” เพื่อผลิตบัณฑิตที่ปฏิบัติงานได้จริง สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning Theory) ของ Kolb และทฤษฎีสร้างสรรค์ (Constructivism) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ รวมถึงแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) (Kolb, 1984; Stoeckel, 2020; Schmid et al., 2023)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) Bandura อธิบายการเรียนรู้ว่าเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อม (Triadic Reciprocal Determinism) โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือ การเรียนรู้จากการสังเกต การกำกับตนเอง ความเชื่อมั่นในความสามารถ (Self-Efficacy) และการเสริมแรงทางอ้อม (Bandura, 1986; 1997; 2001)

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยประกอบไปด้วยวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือคณาจารย์ผู้สอนหลักสูตรการจัดการการโรงแรมระดับปริญญาตรี จำนวน 384 คน ได้จากการคำนวณขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Cochran (1977, อ้างใน อีรวุฒิ เอกะกุล, 2553) ภายใต้เงื่อนไขค่าคลาดเคลื่อน 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ตามภูมิภาคของสถาบันอุดมศึกษาไทย เครื่องมือวิจัย คือแบบสอบถาม 4 ส่วน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไป (2) ความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนปัจจุบัน (3) การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาที่ใช้สมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies), การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE) และผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE) ในมุมมองของคณาจารย์ (4) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่า IOC = 0.903 และผ่านการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน พบค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) = 0.978 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 0.70 (Hair et al., 2006) การเก็บข้อมูล ดำเนินการผ่าน Google Form ใช้เวลา 1 เดือน โดยชี้แจงรายละเอียดและขอความยินยอมก่อนตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

ข้อมูลเชิงความคิดเห็น ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ใช้การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression) เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของ OBE ต่อ CWIE

สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งได้จากคำถามเปิดในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมีการจัดประเด็นหลัก (Coding) และนับความถี่ (Frequency) ของคำสำคัญที่ปรากฏ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมีความน่าเชื่อถือ (Trustworthiness) ตามแนวทางของ Lincoln & Guba (1985) ผู้วิจัยได้ใช้มาตรการตรวจสอบคุณภาพข้อมูลดังนี้ 1) การตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) เปรียบเทียบผลเชิงปริมาณกับประเด็นที่พบในข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อยืนยันความสอดคล้องกัน เช่น ความกังวลด้านทรัพยากร (INPUT7) ที่ปรากฏสอดคล้องกับหมวดข้อจำกัด (LIM). 2) การตรวจสอบโดยผู้ให้ข้อมูล (Member Checking) นำข้อสรุปเบื้องต้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิในกลุ่มตัวอย่าง 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของการตีความ 3) การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผู้ทรงรหัส (Inter-coder Reliability) ผู้วิจัย 3 ท่าน ร่วมกันลงรหัสข้อมูลตัวอย่าง, อภิปรายผล, และสร้างชุดรหัส (Codebook) ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด เพื่อสร้างความเที่ยงตรงและลดอคติของผู้วิจัย

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ อาจารย์ (79%) และอยู่ใน มหาวิทยาลัยของรัฐ (68%) ภูมิภาค ภาคกลาง (46%) สมรรถนะที่เชี่ยวชาญสูงสุดคือด้าน การบริการอาหารและเครื่องดื่ม Food & Beverage (43.22%) ประสบการณ์สอนส่วนใหญ่มี 5-10 ปี (39.32%) รองลงมาคือ มากกว่า 15 ปี (32.81%) มากกว่า 77% มีประสบการณ์จัดการศึกษาเชิงบูรณาการการทำงาน (CWIE) และ 61.72% มีประสบการณ์จัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE) 67% เคยทำงานในโรงแรมหรือธุรกิจบริการจริง สะท้อนความเชื่อมโยงกับภาคปฏิบัติ 60% มีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตร/วิจัย CWIE-OBE 79.42% เคยผ่านการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับ CWIE/OBE ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการรับรู้และความสนใจของบุคลากรต่อการจัดการศึกษาแนวใหม่

ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโรงแรมในปัจจุบัน

ตาราง 1

สภาพการจัดการเรียนการสอนโรงแรมในปัจจุบัน

หัวข้อ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE)	4.51	0.73	มากที่สุด
CWIE1 การเรียนรู้ในสถานประกอบการจริงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง	4.77	0.50	มากที่สุด
CWIE2 ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยและโรงแรมเป็นหัวใจของความสำเร็จ	4.76	0.51	มากที่สุด
CWIE3 คณาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ CWIE	4.16	1.01	มาก
CWIE4 สถาบันมีนโยบายและกลไกสนับสนุน CWIE อย่างเป็นรูปธรรม	4.33	0.97	มาก
CWIE5 CWIE ช่วยลดช่องว่างระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ	4.51	0.73	มากที่สุด
การจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE)	4.39	0.68	มาก
OBE6 ผลลัพธ์การเรียนรู้ช่วยให้การผลิตบัณฑิตตอบโจทย์อุตสาหกรรม	4.55	0.57	มากที่สุด
OBE7 การวัดผลตามผลลัพธ์การเรียนรู้ช่วยให้มั่นใจในทักษะบัณฑิต	4.53	0.57	มากที่สุด
OBE8 ผลลัพธ์การเรียนรู้ในหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของโรงแรม	4.41	0.71	มาก
OBE9 ความมั่นใจในเครื่องมือวัดประเมินผล OBE	4.14	0.74	มาก
OBE10 การประเมินแบบ OBE ช่วยปรับปรุงการสอน	4.33	0.73	มาก
สมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies)	4.53	0.72	มากที่สุด
HTCOMP11 หลักสูตรควรอิงมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพ	4.61	0.63	มากที่สุด
HTCOMP12 บัณฑิตควรมีครบทั้งความรู้ ทักษะ สมรรถนะ	4.68	0.61	มากที่สุด
HTCOMP13 มาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพมีความทันสมัยและครอบคลุม	4.50	0.74	มาก
HTCOMP14 คณาจารย์แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ประกอบการโรงแรม	4.38	0.83	มาก
HTCOMP15 หลักสูตรพัฒนา Soft Skills ที่จำเป็นในอุตสาหกรรมบริการ	4.50	0.68	มาก

จากตารางที่ 1 การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE) มีค่าเฉลี่ยรวม 4.51 ความเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผู้เรียนควรได้เรียนรู้ในสถานประกอบการจริง (CWIE1, CWIE2) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.77 และ 4.76 ตามลำดับ ในขณะที่ ข้อควรพัฒนา คือ การเพิ่มพูนความรู้ของอาจารย์เกี่ยวกับ CWIE และการวางนโยบายที่ชัดเจน (CWIE3, CWIE4) เพราะผลวิจัยระบุค่าเฉลี่ย 4.16 และ 4.33 ตามลำดับ การจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE) มีค่าเฉลี่ยรวม 4.39 ความเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยบ่งชี้ว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ช่วยให้การผลิตบัณฑิตตอบโจทย์อุตสาหกรรม (OBE6) มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.55 ในขณะที่ข้อควรพัฒนา คือ ความมั่นใจในเครื่องมือวัดผล (OBE9) ต้องมีการสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อประสิทธิภาพในการวัดผลประเมินผล สำหรับสมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies) มีค่าเฉลี่ยรวม 4.53 มีความเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ผู้ตอบให้ความสำคัญต่อสมรรถนะอย่างรอบด้าน ในข้อที่ว่า บัณฑิตควรมีครบทั้งความรู้ ทักษะ สมรรถนะ (HTCOMP12) มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.68 ในขณะที่มีข้อควรพัฒนา คือ คณาจารย์แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ประกอบการโรงแรม (HTCOMP14) มีค่าเฉลี่ยที่ 4.38

ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้งาน

ตาราง 2

ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้งาน

ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้งาน		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ปัจจัยนำเข้า (Input)		4.44	0.64	มาก
INPUT1	ใช้แนวคิด CWIE เป็นหลักในการฝึกปฏิบัติงานเต็มเวลา	4.39	0.74	มาก
INPUT2	ใช้ OBE เพื่อกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้และสมรรถนะตั้งแต่ต้น	4.45	0.71	มาก
INPUT3	อ้างอิงสมรรถนะวิชาชีพ ในการออกแบบการเรียนรู้	4.6	0.57	มากที่สุด
INPUT4	สอดแทรกแนวคิด Hands-On เน้นการลงมือทำจริงตลอดหลักสูตร	4.59	0.63	มากที่สุด
INPUT5	ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม เช่น พีเลียงเป็นต้นแบบ	4.45	0.62	มาก
INPUT6	ความพร้อมของคณาจารย์ในการปรับแนวทางการสอนให้สอดคล้องระบบใหม่	4.37	0.73	มาก
INPUT7	ความเพียงพอของทรัพยากร และความสอดคล้องของแนวคิดกับบริบทจริง	4.26	0.82	มาก
กระบวนการ (Process)		4.55	0.59	มากที่สุด
PROC1	Co-design การออกแบบหลักสูตรร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากโรงแรม	4.58	0.59	มากที่สุด
PROC2	จัดการเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยมีพี่เลี้ยงจากโรงแรมดูแล	4.60	0.56	มากที่สุด
PROC3	นิเทศและประเมินผลร่วมกันระหว่างอาจารย์และพี่เลี้ยง	4.58	0.57	มากที่สุด
PROC4	มีระบบสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและโรงแรมอย่างชัดเจน	4.52	0.67	มากที่สุด
PROC5	กลไกความร่วมมือในการ Co-design มีประสิทธิภาพเพียงพอ	4.53	0.67	มากที่สุด
PROC6	ประเมินความท้าทายในการประสานงานระหว่างพี่เลี้ยงกับอาจารย์	4.53	0.63	มากที่สุด
PROC7	ความเป็นไปได้และความเชื่อถือของระบบนิเทศและประเมินผล	4.51	0.65	มากที่สุด
ผลผลิต (Output)		4.61	0.56	มากที่สุด
OUTP1	บัณฑิตมี PLOs ครบตามที่หลักสูตรกำหนด	4.64	0.56	มากที่สุด
OUTP2	มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรมโรงแรม	4.64	0.56	มากที่สุด
OUTP3	ปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	4.56	0.64	มากที่สุด
OUTP4	มีความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดแรงงานด้านโรงแรม	4.6	0.57	มากที่สุด
ผลลัพธ์ (Outcome)		4.55	0.62	มากที่สุด
OUTC1	บัณฑิตพร้อมทำงานทันที ลดเวลา Re-training ของสถานประกอบการ	4.51	0.59	มากที่สุด
OUTC2	สร้างความร่วมมือที่ยั่งยืนระหว่างสถาบันกับอุตสาหกรรม	4.59	0.57	มากที่สุด
OUTC3	ส่งเสริมชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของหลักสูตรในระยะยาว	4.55	0.64	มากที่สุด
OUTC4	พัฒนาศักยภาพคณาจารย์ในการสอนและวิจัยด้าน CWIE และ OBE	4.53	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้งาน มีดังนี้
1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า มีความเป็นไปได้ “มาก” ถึง “มากที่สุด” ในการนำปัจจัยต่าง ๆ ไปใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.26 - 4.60 ซึ่งค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ INPUT3 อ้างอิงสมรรถนะวิชาชีพในการออกแบบการเรียนรู้

(4.60) และ INPUT4 สอดแทรกแนวคิด Hands-On เน้นการลงมือทำจริงตลอดหลักสูตร (4.59) ตามลำดับ แสดงถึงความเชื่อมั่นในการใช้กรอบสมรรถนะและการเรียนรู้แบบลงมือทำจริง ในขณะที่ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ INPUT7 ความเพียงพอของทรัพยากร และความสอดคล้องของแนวคิดกับบริบทจริง (4.26) แสดงถึงข้อกังวลเรื่องงบประมาณ/ทรัพยากร 2. ด้านกระบวนการ (Process) ทุกตัวแปรมีระดับค่าเฉลี่ย “มากที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.51 - 4.60 สะท้อนว่าการออกแบบหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ การจัดการเรียนรู้จริง และระบบสนับสนุนจากทั้งสองฝ่าย (อาจารย์-พี่เลี้ยง) มีความเป็นไปได้สูง ในขณะที่ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ PROC7 ความเป็นไปได้และความเชื่อถือของระบบนิเทศและประเมินร่วม (4.51) แต่ก็ยังคงอยู่ในระดับ “มากที่สุด” 3. ด้านผลผลิต (Output) ทุกตัวแปรได้รับการประเมินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มากที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึง 4.64 ผู้เรียนที่จบจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้จะเป็นบัณฑิตที่มี PLOs ครบตามที่หลักสูตรกำหนด สมรรถนะตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ และสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ ดังค่าเฉลี่ยในตัวแปร OUTP1 OUTP2 และOUTP4 ที่สะท้อนความเชื่อมั่นในผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิต 4. ด้านผลลัพธ์ (Outcome) ทุกตัวแปรได้รับการประเมินระดับ “มากที่สุด” เช่นกัน ค่าเฉลี่ย 4.51- 4.59 รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้สามารถช่วยให้บัณฑิตพร้อมทำงานทันที ลดเวลาในการฝึกซ้ำ เสริมสร้างความร่วมมือ สร้างชื่อเสียงให้หลักสูตร และส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์ ดังปรากฏในค่าเฉลี่ยตัวแปร OUTC1 OUTC2 OUTC3 และ OUTC4

โดยภาพรวมสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนี้ มีความเป็นไปได้ ในระดับ “สูงมาก” ในทุกด้าน ทั้งในเชิงแนวคิดปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต(Output) และผลลัพธ์ (Outcome) โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการ (Co-design, Work-based Learning, Joint Supervision) และการอ้างอิงสมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (Hotel Competencies) ทำให้เป็นระบบที่ตอบโจทย์ทั้งการเรียนรู้จริงและการผลิตบัณฑิตที่พร้อมทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE,CWIE และ HTCOMP

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ของระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE, CWIE และ HTCOMP และความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการที่พัฒนาขึ้น

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE,CWIEและ HTCOMP (X)	4.32	0.40	มาก
ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้น (Y)	4.22	0.57	มาก

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกอย่างชัดเจน โดยมองว่าแนวคิดหลัก (OBE, CWIE, สมรรถนะวิชาชีพ) มีความสอดคล้องกันใน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.32) และรูปแบบการจัดการศึกษานี้มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง ระดับมาก เช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 4.22) ทั้งนี้ ความคิดเห็นในด้านความสอดคล้องค่อนข้างเป็นเอกฉันท์ (S.D. 0.40) ในขณะที่มุมมองด้านความเป็นไปได้มีความหลากหลายทางความคิดมากกว่าเล็กน้อย (S.D. 0.57)

ตาราง 4

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น(Linear Regression)ของระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE, CWIE และ HTCOMP ที่มีอิทธิพลต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้น

ตัวแปรที่มีอิทธิพล (Variable)	ค่าสัมประสิทธิ์ (B)	ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.)	ค่าสถิติ t (t-value)	ระดับนัยสำคัญ (p-value)
ค่าคงที่ (Intercept)	0.380	0.350	1.086	0.287
ระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้อง ของ OBE, CWIE และ HTCOMP (X)	0.889	0.080	11.069	0.001*

R-squared = 0.814, F-statistic 122.5, Prob (F-stat) 1.14e-11, a (ค่าคงที่) 0.3803, b (ความสอดคล้อง) 0.8887

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ค่า p-value ของตัวแปร ระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE, CWIE และ HTCOMP มีค่าน้อยกว่า 0.001 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (0.05) อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H1 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE, CWIE และ HTCOMP มีอิทธิพลต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทิศทางและขนาดของอิทธิพล ค่าสัมประสิทธิ์ (B) ของตัวแปร ระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE, CWIE และ HTCOMP เป็น บวก (+0.889) แสดงว่าอิทธิพลเป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน แปลความหมายได้ว่า ทุกๆ 1 คะแนนของ "ระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้อง" ที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ระดับการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษานี้ เพิ่มขึ้น 0.889 คะแนน

ค่า R-squared เท่ากับ 0.814 แปลความหมายได้ว่า ระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE, CWIE และ HTCOMP สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือการเปลี่ยนแปลงของ "ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษา" ได้ถึง 81.4% ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่สูงมาก แสดงว่าโมเดลนี้มีประสิทธิภาพในการทำนายที่ดี

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) มีการระบุประเด็นหลักและจัดรหัสข้อมูล (Coding) โดยการนับความถี่ (Frequency Counts) ของปัจจัยสนับสนุนรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการการทำงานและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสำหรับหลักสูตรปริญญาตรีแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในทัศนะของคณาจารย์กลุ่มที่สอนการโรงแรมสถาบันอุดมศึกษาไทย จากข้อคำถามหลักที่ว่า "ในทัศนะของท่าน มีปัจจัยสนับสนุนใดที่ควรเพิ่มเติมใน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นี้" มีการจัดรหัสข้อมูล (Data Coding) ดังนี้

ตาราง 5

ตารางวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการที่จัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะวิชาชีพ แบบบูรณาการการทำงาน และมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จากทัศนะของคณาจารย์กลุ่มที่สอนการจัดการการโรงแรมในสถาบันอุดมศึกษาไทย

ปัจจัยสนับสนุนรูปแบบการจัดการศึกษา	รหัส	ความถี่	ร้อยละ
1. การพัฒนาทักษะและสมรรถนะ (Skills and Competencies)	SKL	31	18.9
ทักษะภาษาอังกฤษ	SKL-1	8	4.9
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	SKL-2	7	4.3
การวัด EQ และ MQ	SKL-3	4	2.4
คุณธรรมจริยธรรม	SKL-4	12	7.3
2. การฝึกปฏิบัติจริงและประสบการณ์ (Experience and Practice)	EXP	24	14.6
โอกาสฝึกประสบการณ์จริง	EXP-1	8	4.9
การฝึกปฏิบัติกับสถานประกอบการ	EXP-2	16	9.7
3. การจัดการหลักสูตรและการประเมิน (Curriculum Management)	CUR	22	13.4
การออกแบบรายวิชา	CUR-1	14	8.5
การประเมินผล	CUR-2	8	4.9
4. การสื่อสารและความร่วมมือ (Communication and Cooperation)	COM	21	12.8
การสื่อสารระหว่างสถานประกอบการ	COM-1	8	4.9
ความร่วมมือทุกภาคส่วน	COM-2	13	7.9
5. การพัฒนาบุคลากร (Human Resource Development)	HRD	20	12.2
ความเข้าใจของอาจารย์ผู้สอน	HRD-1	12	7.3
การเตรียมความพร้อมอาจารย์นิเทศ	HRD-2	8	4.9
6. การมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Participation)	PAR	18	11.0
ความคิดเห็นของผู้เรียน	PAR-1	6	3.7
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	PAR-2	12	7.3

ปัจจัยสนับสนุนรูปแบบการจัดการศึกษา	รหัส	ความถี่	ร้อยละ
7. นโยบายและการสนับสนุน (Policy and Support)	POL	15	9.1
นโยบายของคณะและสถาบัน	POL-1	15	9.1
8. ข้อจำกัดและการจัดการความเสี่ยง (Limitations and Risk Management)	LIM	13	7.9
ข้อจำกัดของสถานประกอบการ	LIM-1	8	4.9
การจัดการความเสี่ยง	LIM-2	5	3.0
รวม		164	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่าปัจจัยสนับสนุนรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการที่จัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะวิชาชีพ แบบบูรณาการการทำงาน และมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จากทัศนะของคณาจารย์กลุ่มที่สอนการจัดการการโรงแรมในสถาบันอุดมศึกษาไทยมากที่สุด คือ 1) การพัฒนาทักษะและสมรรถนะ SKL (18.9%) โดยเฉพาะคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานโรงแรม SKL-4 (7.3%) ทักษะภาษาอังกฤษ SKL-1 (4.9%) และ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ SKL-2 (4.3%) 2) การฝึกปฏิบัติจริงและประสบการณ์ EXP (14.6%) เน้นความสำคัญของการฝึกปฏิบัติกับสถานประกอบการจริง EXP-2 (9.7%) โอกาสในการฝึกประสบการณ์จริง EXP-1 (4.9%) และ 3) การจัดการหลักสูตรและการประเมิน CUR (13.4%) มุ่งเน้นการออกแบบรายวิชาให้เหมาะสม CUR-1 (8.5 %) และระบบการประเมินผลที่ชัดเจน CUR-2 (4.9%)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้านความท้าทายในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการการทำงานและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ ทำให้ได้รูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ ซึ่งได้กำหนดรหัสข้อมูล (Data Coding) ความท้าทายออกเป็น 8 หมวดหมู่หลัก

ตาราง 6

ตารางวิเคราะห์ความท้าทายในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการการทำงานและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการ

ที่	หมวดหมู่ความท้าทาย	ความถี่	ร้อยละ	คำสำคัญหลัก
1	ความร่วมมือกับสถานประกอบการ (Industry Collaboration)	35	29.20	ความร่วมมือ, การเชื่อมโยง, สถานประกอบการ
2	การจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน (Curriculum & Learning Management)	28	23.30	หลักสูตร, OBE, การจัดการเรียนรู้
3	ภาวะผู้นำและการบริหารจัดการ (Leadership & Management)	18	15.00	ผู้บริหาร, ความสำคัญ, การสนับสนุน
4	ทักษะและความพร้อมของนักศึกษา (Student Readiness & Skills)	16	13.30	ภาษาอังกฤษ, การปรับตัว, ทักษะ
5	ความพร้อมของอาจารย์ (Faculty Readiness)	10	8.30	Mindset, ความพร้อม, การปฏิบัติ
6	ระบบสนับสนุนและโครงสร้าง (Support Systems & Infrastructure)	8	6.70	Support system, การประสานงาน
7	นโยบายและกฎระเบียบ (Policy & Regulations)	4	3.30	นโยบาย, ระเบียบราชการ
8	การประเมินและควบคุมคุณภาพ (Assessment & Quality Control)	1	0.80	การประเมิน, คุณภาพ
รวม		120	100	

จากตารางที่ 6 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้านความท้าทายและอุปสรรคที่สำคัญในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการการทำงานและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการพบว่า 1) ความร่วมมือกับสถานประกอบการ (29.20%) คำนึงถึงการหาสถานประกอบการที่เหมาะสม (8 ครั้ง) ความร่วมมืออย่างยั่งยืน (6 ครั้ง) การสร้างเครือข่าย (4 ครั้ง) จำนวนสถานประกอบการที่จำกัดต่อการรองรับนักศึกษา (3 ครั้ง) ตามลำดับ 2) การจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน (23.30%) ให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่ต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน (7 ครั้ง) การจัดการเรียนรู้ตาม OBE (5 ครั้ง) การจัดตารางเรียนและเทียปโอน (4 ครั้ง) รูปแบบการฝึกสหกิจ/CWIE (3 ครั้ง) 3) ภาวะผู้นำและการบริหารจัดการ (15.00%) คำนึงถึงความต่อเนื่องของนโยบายและการสนับสนุนของ

ผู้บริหาร (10 ครั้ง) การประสานงานต่อเนื่อง (8 ครั้ง) ตามลำดับ 4) ทักษะและความพร้อมของนักศึกษา (13.30%) มุ่งเน้นถึงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา (8 ครั้ง) การปรับตัวและจัดการเวลา (4 ครั้ง) และความกระตือรือร้น (2 ครั้ง) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยรัฐ สะท้อนถึงความพร้อมของภาครัฐในการขับเคลื่อนการศึกษาแนวใหม่ โดยมีความเชี่ยวชาญด้านอาหารและเครื่องดื่มซึ่งตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรมโรงแรม และมีประสบการณ์สอนระดับอุดมศึกษาเกิน 5 ปี แสดงถึงวุฒิภาวะในการประยุกต์ใช้ CWIE และ OBE ผู้ตอบส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ตรงกับระบบดังกล่าว และ 67% เคยทำงานจริงในโรงแรม จึงมีความเข้าใจอุตสาหกรรมและสามารถถ่ายทอดสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการมีส่วนร่วมในงานวิจัย การพัฒนาหลักสูตร และการอบรม CWIE/OBE มากกว่า 60–79% บ่งชี้ถึงบทบาทเชิงรุกของคณาจารย์ต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง สอดคล้องกับงานวิจัยที่เน้นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ในห้องเรียนกับสถานการณ์จริงและการพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม (มะลิวรรณ ช่องงาม และคณะ, 2568; Promnil et al., 2024; Setarnawat, 2018)

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 สภาพการจัดการเรียนการสอนการโรงแรมในปัจจุบัน ผลวิจัยสะท้อนว่าแนวคิด CWIE–OBE–Hotel Competencies ได้รับการยอมรับในระดับสูง ได้แก่ CWIE ค่าเฉลี่ย 4.51 “มากที่สุด” จุดเด่นคือการฝึกในสถานประกอบการจริงมีความสำคัญ แต่ควรพัฒนาความรู้ของคณาจารย์เกี่ยวกับ CWIE ในขณะที่ OBE ค่าเฉลี่ย 4.39 “มาก” จุดเด่นคือการออกแบบ Learning Outcomes ชัดเจน แต่ควรพัฒนาความมั่นใจในการใช้เครื่องมือประเมินผล สำหรับ Hotel Competencies (HTCOMP) ค่าเฉลี่ย 4.53 “มากที่สุด” จุดเด่นคือความสำคัญของ Knowledge–Skills–Competency แต่ควรพัฒนาการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอุตสาหกรรม ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Felicen (2021) ที่พบว่า OBE ช่วยพัฒนาทักษะสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำของนักศึกษา รวมถึงสร้างความพึงพอใจต่อหลักสูตร เช่นเดียวกับ Setarnawat (2018) ที่เสนอว่า CWIE ทำให้นักศึกษามีทักษะตรงตามความต้องการอุตสาหกรรมโรงแรมและท่องเที่ยว อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับ กรมการท่องเที่ยว (2567), นพรัตน์ พิภก และสายฝน บุษบา (2565), มาตรฐานสมรรถนะของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (2568) และ World Bank Group (2015) ซึ่งต่างเน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและ Hands-On สอดคล้องกับข้อเสนอของ Promnil et al. (2024) ที่แนะนำให้สถาบันพัฒนาหลักสูตรแบบ CWIE–OBE เพื่อผลิตบัณฑิตที่พร้อมตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ความเป็นไปได้ของการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการ CWIE–OBE ในมุมมองคณาจารย์ พบว่ารูปแบบ CWIE–OBE–สมรรถนะวิชาชีพ–RMUTT Hand-On–Mentoring ความเป็นไปได้สูงในทุกมิติ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) เหมาะสมโดยเฉพาะสมรรถนะวิชาชีพและแนวคิด Hands-On แต่ควรพัฒนาศักยภาพกระบวนการ (Process) แข็งแกร่งจากการมีพี่เลี้ยงและความร่วมมือกับสถานประกอบการ ผลผลิต (Output) บัณฑิตมีสมรรถนะตรงตามความต้องการตลาดแรงงาน ผลลัพธ์ (Outcome) สร้างผลระยะยาวต่อบัณฑิต องค์กร และหลักสูตร โดยมีจุดแข็งคือการเรียนรู้ในสถานประกอบการและการประเมินร่วมกับอุตสาหกรรม ส่วนข้อปรับปรุงคือการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้เพียงพอ ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เน้น Work-Integrated Learning, การฝึกปฏิบัติ, การพัฒนาทักษะตลาดแรงงาน (Promnil et al., 2024; Raj et al., 2023; มะลิวรรณ ช่องงาม และคณะ, 2568; Setarnawat, 2018) และงานที่นำ OBE มาประยุกต์ใช้ในโรงแรมเพื่อพัฒนาทักษะคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการสื่อสารจริง (Zhang, 2024) รวมทั้งสนับสนุนการประยุกต์ Social Cognitive Theory และ Problem-Based Learning เพื่อเพิ่ม Self-Efficacy และความสามารถในการทำงานของผู้เรียน (Bandura, 1986; 1997; 2001; Gregory & Penela, 2023; Deel, 2020)

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 อิทธิพลของระดับความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของ OBE และ CWIE ต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ผลวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นชี้ว่า ความคิดเห็นต่อความสอดคล้อง OBE–CWIE มีอิทธิพลเชิงบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อการประเมินความเป็นไปได้ ($B = 0.88, p < 0.001, R^2 = 0.814$) หมายความว่า เมื่อความคิดเห็นเพิ่ม 1 คะแนน การประเมินความเป็นไปได้จะเพิ่มขึ้น 0.88 คะแนน และโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 81.4% สรุปได้ว่า ยิ่งคณาจารย์เห็นว่า OBE กับ CWIE สอดคล้องกันมาก ยิ่งประเมินว่ารูปแบบการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเป็นไปได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่าหลักสูตร OBE และ CWIE ช่วยให้นักศึกษามีทักษะ

ตรงกับความต้องการอุตสาหกรรมโรงแรม เพิ่มโอกาสเติบโตในสายงาน ลดต้นทุนฝึกอบรม และสร้างภาพลักษณ์องค์กรที่ดี (Doherty et al., 2001; Setarnawat, 2018)

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการ CWIE-OBE ที่พัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการพบว่า ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ การบูรณาการทฤษฎีและปฏิบัติ อย่างมีประสิทธิภาพ ความร่วมมือของทุกภาคส่วน ทั้งสถาบัน สถานประกอบการ และผู้เรียน การพัฒนาสมรรถนะ หลากหลาย โดยเน้น Soft Skills, EQ, MQ และทักษะส่วนบุคคล เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา พร้อม Technical Skills, การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ (Management & Leadership) และ Cross-cultural Competencies สอดคล้องกับงานวิจัยของ Setarnawat (2018) ที่ CWIE ช่วยพัฒนาทักษะจริยธรรม มนุษยสัมพันธ์ การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสาร ลดต้นทุนฝึกอบรม และสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้าน CSR รวมถึงรายงานระดับโลกที่เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต การปรับตัวต่อเทคโนโลยี และการพัฒนาทักษะดิจิทัล (eHotelier, 2023; Tian & Hebron, 2024; Brown et al., 2024) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมโรงแรม

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 5 ความท้าทายในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะแบบบูรณาการ CWIE-OBE ไปใช้ในการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการพบว่า ความท้าทายหลัก ได้แก่ การเชื่อมโยงทฤษฎีและปฏิบัติ ความยั่งยืนของความร่วมมือกับสถานประกอบการ การปรับเปลี่ยน Mindset ของผู้สอนและผู้เรียน ความท้าทายรอง ได้แก่ ข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากร อุปกรณ์งบประมาณ ระบบราชการ และความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน ผลสอดคล้องกับการศึกษาการนำ OBE ในวิทยาลัยอาชีวศึกษามาเลเซีย ที่พบภาระงานของครู หลักสูตรไม่เหมาะสม การนำระบบไม่มั่นคง และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร (Hussain et al., 2021) นอกจากนี้ แนวโน้มอุตสาหกรรมบริการ ปี 2025 เติบโต 5.8% ต่อปี ทำให้เกิดความต้องการบัณฑิตที่มีทักษะใหม่และซับซ้อน จำเป็นต้องปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการตลาด โดยผสมผสาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ทักษะเฉพาะทาง และทักษะทางสังคม แทนการสอนงานแบบตายตัว (Martinez, 2025; Baum, 2002)

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 6 เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้สู่การสร้างโมเดลการศึกษาสำหรับการโรงแรมยุคใหม่ ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ใหม่ของการวิจัย คือ "โมเดลสมรรถนะบัณฑิตโรงแรมยุคใหม่เชิงพลวัต" (The Dynamic Synergy Model for Modern Hotelier Competencies)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

- 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับผู้บริหาร ควรสนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางโดยจัดให้มีการอบรมและพัฒนา คณาจารย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ CWIE และสร้างความพร้อมในการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Mindset) ให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการรูปแบบใหม่
- 2) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับผู้พัฒนาและบริหารหลักสูตร ควรออกแบบหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ (Co-design) โดยนำผู้เชี่ยวชาญจากภาคอุตสาหกรรมโรงแรมเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย เพื่อให้แน่ใจว่าผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) และสมรรถนะของบัณฑิตจะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง
- 3) ข้อเสนอแนะสำหรับคณาจารย์และผู้สอน
 - 3.1) ควรมีการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นในเครื่องมือวัดและประเมินผลตามแนวทาง OBE และสร้างระบบ การนิเทศและประเมินผลร่วมกันระหว่างอาจารย์และพี่เลี้ยงในสถานประกอบการที่มีประสิทธิภาพ
 - 3.2) คณาจารย์ควรเพิ่มการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมโรงแรมให้มากขึ้น เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและนำความรู้มาปรับปรุงการสอน
 - 3.3) ควรนำความคิดเห็นของผู้เรียนมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้หลักสูตรสามารถตอบสนองความสนใจของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) วิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสำรวจมุมมองเชิงลึกของสถานประกอบการโรงแรมเกี่ยวกับความท้าทายและปัจจัยแห่งความสำเร็จที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการรูปแบบนี้

2) พัฒนาและทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดและประเมินสมรรถนะผู้เรียนตามกรอบ OBE สำหรับหลักสูตรการโรงแรมโดยเฉพาะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวัดผล

3) วิจัยเปรียบเทียบผลลัพธ์บัณฑิต โดยทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Study) สมรรถนะและความพร้อมในการทำงานระหว่างบัณฑิตที่ผ่านหลักสูตรที่ใช้รูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการใหม่นี้กับบัณฑิตจากหลักสูตรดั้งเดิม เพื่อยืนยันประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการศึกษาการโรงแรมเชิงบูรณาการในเชิงประจักษ์

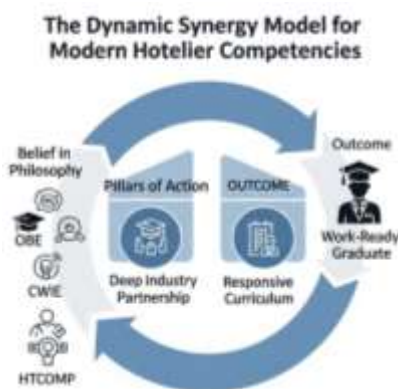
4) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา เช่น แรงจูงใจ การปรับตัว และทักษะการจัดการเวลาของนักศึกษาที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ผ่านรูปแบบ CWIE และ OBE ในบริบทของอุตสาหกรรมโรงแรม เนื่องจากเป็นประเด็นที่ถูกหยิบยกขึ้นมาในด้านความพร้อมของนักศึกษา

องค์ความรู้ใหม่ของการวิจัย

จากผลการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเชิงปริมาณที่เป็นจุดหลักสำคัญจากผลการทดสอบสมมติฐาน H1 ที่พบว่า "ความเชื่อมั่นในความสอดคล้อง" ของแนวคิด OBE, CWIE และสมรรถนะวิชาชีพการโรงแรม (HTCOMP) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ "ความเป็นไปได้ของโมเดล" อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($R^2 = 0.814$) มาเป็น "แกนขับเคลื่อน" ของโมเดล และนำผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เป็นจุดหลักสำคัญ สองปัจจัยที่มีความถี่สูงสุดทั้งในด้าน "ปัจจัยสนับสนุน" และ "ความท้าทาย" ได้แก่ "ความร่วมมือกับสถานประกอบการ" (29.20%) และ "การจัดการหลักสูตร" (23.30%) มาเป็น "เสาหลักปฏิบัติการ" ของโมเดล โดยตั้งชื่อโมเดลว่า "โมเดลสมรรถนะบัณฑิตโรงแรมยุคใหม่เชิงพลวัต" (The Dynamic Synergy Model for Modern Hotelier Competencies) โดยมีปรัชญาว่า "โมเดลนี้มีโครงสร้างที่ไม่หยุดนิ่งเป็นวงจรเชิงพลวัต (Dynamic Loop) ที่ "ความเชื่อ" ขับเคลื่อน "การปฏิบัติ" และ "ผลลัพธ์" ที่ดีจะย้อนกลับมาเสริมสร้าง "ความเชื่อ" ให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ดังภาพที่ 2

ภาพ 2

โมเดลสมรรถนะบัณฑิตโรงแรมยุคใหม่เชิงพลวัต (The Dynamic Synergy Model for Modern Hotelier Competencies)

คำอธิบายองค์ประกอบของโมเดล

1. แกนขับเคลื่อน วงจรเสริมแรงเชิงบวก (The Positive Reinforcement Loop) โมเดลนี้เริ่มต้นจาก "ความเชื่อมั่นในปรัชญา (Belief in Philosophy)" ว่าแนวคิด OBE, CWIE และ HTCOMP สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างสอดคล้อง (ข้อมูลจากผลการทดสอบสมมติฐาน H1) ความเชื่อนี้เป็นพลังงานเริ่มต้นที่ทำให้คณาจารย์และผู้บริหารมองเห็น "ความเป็นไปได้ของโมเดล (Perceived Feasibility)"

2. เสาหลักปฏิบัติการ 2 เสาหลักแห่งการลงมือทำ (The Twin Pillars of Action) พลังงานจากความเชื่อมั่นจะถูกส่งต่อเพื่อขับเคลื่อนการปฏิบัติการใน 2 เสาหลักที่สำคัญที่สุด ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นจุดหลักสำคัญ จากงานวิจัยเชิงคุณภาพ

เสาหลักที่ 1 พันธมิตรเชิงลึก (Deep Industry Partnership) การสร้างความร่วมมือที่แท้จริงกับสถานประกอบการ ตั้งแต่การร่วมออกแบบหลักสูตรไปจนถึงการร่วมประเมินผล

เสาหลักที่ 2 หลักสูตรที่ตอบสนอง (Responsive Curriculum) การจัดการหลักสูตรที่ยืดหยุ่น เน้นการลงมือปฏิบัติ และปรับเปลี่ยนตามสมรรถนะที่อุตสาหกรรมต้องการ

3. ผลลัพธ์ (Outcome) บัณฑิตที่พร้อมทำงาน (The Work-Ready Graduate) เมื่อจบการทำงานอย่างสมบูรณ์ จะผลิต "บัณฑิตโรงแรมยุคใหม่" ที่มีสมรรถนะครบถ้วน พร้อมทำงานและปรับตัวได้ทันที

The Dynamic Synergy Model คือ กรอบแนวคิดที่ชี้ว่า การจะสร้างบัณฑิตโรงแรมที่มีคุณภาพได้นั้น ต้องเริ่มต้นจาก "ความเชื่อมั่น" ในปรัชญาการศึกษายุคใหม่ ซึ่งความเชื่อนี้จะขับเคลื่อน "การปฏิบัติ" ที่สำคัญที่สุด 2 ด้านคือ การสร้างพันธมิตรกับภาคอุตสาหกรรม และการออกแบบหลักสูตรที่ตอบโจทย์ เมื่อเกิดผลลัพธ์ที่ดี (บัณฑิตเป็นที่ยอมรับ) ก็จะทำให้ต่อยอดความเชื่อมั่นให้แข็งแกร่งขึ้น เป็นวงจรที่สร้างการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการดำเนินงานวิจัยนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ให้ข้อมูลและผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่านที่สละเวลาและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ สำหรับงานวิจัยนี้ได้รับการอนุมัติจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (เลขที่รับรองจริยธรรม 88 RMUTT_REC Exp 88/68)

รายการอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2567). *งานมาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยว*. <https://www.dot.go.th/standard-tourism-personnal>
- กรมประชาสัมพันธ์. (2566). *หลักการและรูปแบบหลักสูตรโครงการส่งเสริมการจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE)*. https://thailand.go.th/issue-focus-detail/006_091
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2565). *ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน พ.ศ. 2565*. <https://ops.go.th/th/role/edu-standard/item/7949-2565-10>
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2553). *การวิจัยปฏิบัติการ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.
- นพรัตน์ พิภก และสายฝน บุษบา. (2565). การศึกษาความคาดหวังและการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาอัตลักษณ์แห่งราชชมงคลธัญบุรีของอาจารย์ตามทรรศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี*, 3(1), 71-87. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JLA/article/view/1657/1615>
- มะลิวรรณ ของงาม, จุฬารัตน เขมะโยธิน, และฉัตรพิทย ศรศักดิ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนจากสหกิจศึกษาและการบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับองค์กรผู้ใช้บัณฑิตภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและโรงแรม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 11(1), 425-435. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/288790>
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน). (2568). *การเชื่อมโยงมาตรฐานอาชีพกับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ*. <https://www.tpqi.go.th/qualification-and-occupation/dsd-standard/>
- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (Eds.). (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. Longman.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W. H. Freeman.
- Bandura, A. (2001). Social cognitive theory: An agentic perspective. *Annual Review of Psychology*, 52(1), 1-26. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.1>
- Baum, T. (2002). Skills and training for the hospitality sector: a review of issues. *Journal of Vocational Education & Training*, 54(3), 343-364.

- Bloom, B. S., Engelhart, M. D., Furst, E. J., Hill, W. H., & Krathwohl, D. R. (1956). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. Handbook I: Cognitive domain*. David McKay Company.
- Brown, S. K., Williams, C. M., & Davis, A. J. (2024). Reviewing the digital skills and readiness of hospitality and tourism graduates: A way of success. *Worldwide Hospitality and Tourism Themes*, 16(4), 412–427.
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling Techniques* (3rd ed). John Wiley and Sons.
- Deel, G. L. (2020). *The Social Learning Theory Is Pivotal to Hospitality Education*. <https://apuedge.com/the-social-learning-theory-is-pivotal-to-hospitality-education/>
- Doherty, L., et al. (2001). The Impact of a Higher Education Qualification on Career Progression in The Hospitality Industry: Final Report. *Research in Hospitality Management*, 13(1), 69–74. <https://www.ajol.info/index.php/rhm/article/download/258317/243951>
- eHotelier. (2023). *The industry's future skills needs*. <https://insights.ehotelier.com/announcements/2023/04/18/the-industrys-future-skills-needs/>
- Felicen, S. S. (2021). Effectiveness of the Implementation of Outcomes Based Education (OBE) in the College of International Tourism and Hospitality Management. *Asia Pacific Journal of Education Perspective*, 8(2), 1–9. <https://research.lpubatangs.edu.ph/wp-content/uploads/2022/03/01-APJEP-2021-32-Felicen.pdf>
- Gregory, A. M., & Penela, D. (2023). Context-specific elective coursework and students' employability development: Application of social cognitive career theory in hospitality education. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 33, 100465. <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2023.100465>
- Hair, J., Black, W., Babin, B., Anderson, R. and Tatham, R. (2006). *Multivariate Data Analysis* (6th ed.). Pearson Prentice Hall
- Hussain, M. A., Ahmad, S., & Rahman, M. H. A. (2021). Issues and challenges of outcome-based education (OBE) implementation among Malaysian vocational college teachers. *Journal of Technical Education and Training*, 13(1), 45–58.
- Khampirat, B. (2016). *Developing global standards framework and quality integrated models for cooperative and work-integrated education programs*. ERIC. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1131541.pdf>
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice-Hall.
- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic inquiry*. Sage Publications.
- Martinez, C. (2025). Hospitality industry trends for 2025: Educational implications and workforce development. *EHL Hospitality Insights Quarterly*, 8(2), 12–28.
- Mulder, M. (2014). Conceptions of professional competence. In S. Billett, C. Harteis, & H. Gruber (Eds.), *International handbook of research in professional and practice-based learning* (pp. 107–137). Dordrecht: Springer. https://doi.org/10.1007/978-94-017-8902-8_5
- Promnil, N., Srepirote, K., & Poopruksachat, T. (2024). Exploratory factor analysis of hotel employee competencies in Thailand: the evidence after the COVID-19 pandemic. *Cogent Business & Management*, 11(1), 2364850. <https://doi.org/10.1080/23311975.2024.2364850>
- Rahman, M., Ali, S., & Hassan, K. (2023). Challenges in integrating outcome-based education (OBE) in higher education institutions: A systematic literature review. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 12(2), 1089–1105. <https://doi.org/10.6007/IJARPED/v12-i2/17234>
- Raj, A., Kumar, R. A. D., & Jithendran, S. (2023). Hospitality Education and Industry Linkages: A Systematic Literature Network Analysis. *Atna – Journal of Tourism Studies*, 18(2), 61–84. <https://core.ac.uk/download/578589045.pdf>

- Schmid, R. F., Borokhovski, E., Bernard, R. M., Pickup, D. I., & Abrami, P. C. (2023). A meta-analysis of online learning, blended learning, the flipped classroom and classroom instruction for pre-service and in-service teachers. *Computers and Education Open*, 5, Article 100142. <https://doi.org/10.1016/j.caeo.2023.100142>
- Setarnawat, S. (2018). Cooperative Education and Work-Integrated Education Development for Sustainable Tourism: A Case of Thailand. *Proceedings of the 9th International Conference on Society and Information Technologies (ICSIT 2018)*, 115–121. <https://www.iiis.org/CDs2018/CD2018Spring/papers/EB115TS.pdf>
- Shaheen, S. (2020). Theoretical perspectives and current challenges of outcome-based education framework. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/342239264_Theoretical_Perspectives_and_Current_Challenges_of_Outcome-Based_Education_Framework
- Spady, W. G. (1994). *Outcome-based education: Critical issues and answers*. American Association of School Administrators.
- Stoeckel, M. R. (2020). *Literature review of constructivism in online science courses*. arXiv. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2007.07745>
- Tian, Q., & Hebron, D. E. (2024). Skill Sets for the Hospitality Sectors: A Review. *International Journal for Multidisciplinary Research*, 6(5). <https://www.ijfmr.com/papers/IJFMR240529369.pdf>
- Walailak University Cooperative Education and Career Development Center. (2023). *Cooperative and work-integrated education: CWIE*. https://coop.wu.ac.th/?page_id=11788&lang=en
- World Association for Cooperative Education. (2021). *What is WACE and CWIE*. WACE Official Website. <https://waceinc.org/What-is-WACE-and-CWIE>
- World Bank Group. (2015). *Thailand - National Qualification Framework summary*. <https://documents1.worldbank.org/curated/en/553231508753630151/txt/120594-WP-P150980-PUBLIC-Thailand-NQF-summary.txt>
- Zhang, C. (2024). Reform of Hospitality English Teaching Based on the Educational Concept of Outcome-Based Education (OBE). *Journal of Contemporary Educational Research*, 8(1), 58–64. <http://ojs.bbwpublisher.com/index.php/JCER/article/download/5949/5118>